

TRẦN-ĐẤT-NGHĨA

TỔNG-LÝ

Giá bán nhứt trình
AN-HÀ

Trọng năm.....5400
Sáu tháng.....3 00

Giá bán riêng nhứt
trình L'APPEL

Trọng năm.....6400
Sáu tháng.....4 00

Giá bán chung hai bên

Trọng năm.....10400
Sáu tháng.....6 00

AN-HÀ-BẢO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM
ÉDITION EN QUOC-NGŨ DE L'APPEL

Organe d'Informations Agricoles, Commerciales et Industrielles

NHÀ BÁO Ở TẠI ĐƯỜNG—Boulevard Delanoue—Cantô

PHẠM-KY-XUONG

CHỦ-BÚT

Về việc mua bán hay là
mua nhứt-trình hay là gửi
bài đăng báo xin đề thơ
cho M. TRẦN-ĐẤT-NGHĨA

Lúc mua báo xin các
ngài chiếu cố, gửi số tiền
lượn, bốn-quán lấy làm
thăm cảm.

HAI VIỆC QUAN-HỆ CỦA Nhân-loại trong đời là hai việc gì?

Hai việc quan-hệ của nhân-loại trong đời mà bi-nhân muốn nói đây chính là việc sinh với việc tử. Nhưng mà việc sinh thì chẳng có ngày nào người ta chẳng bàn đến; duy có việc tử vào cùng là việc rất quan-hệ mà công bằng ngày có thấy xảy ra; mà sao ít thấy ai bàn đến?

Tử là một việc gồm-ghiết làm cho người phải bỏn lìa khỏi xác, hết biết mọi việc, hết tài-trí, hết khôn-ngan hết cử-dộng. Cho nên người ta nói: nhứt tử vạn sự hưu! Thật là cảm giặc thay cái tử, nó chẳng biết kiên-nễ ai, bất cứ già trẻ bé lớn, sang-trọng nghèo hèn, khôn-ngan ngu-dốt, nó muốn đến lúc nào thì đến, chẳng hề báo tin cho ai hay trước. Ôi! biết bao là người còn đang vùng-vẫy trong lợi-lộ danh-trường, mà bỗng chốc cái tử nó làm cho người phải hóa ra người vụn vôi!

Cái tử đã chẳng phải là một việc bất kỳ mà thôi; lại còn hại người nhiều cách: kẻ chết đau, người chết đuối, người chết về xe cộ, kẻ chết về té cây, kẻ thì bị cạp ăn, người thì bị sâu nuốt, kẻ chết ở chiến-trường, người chết nơi khách-dịa, kẻ chết tại quê-nhà, người chết về thuốc-độc, v.v..... Kẻ chẳng biết bao nhiêu là cách chết. Ôi! cái chết! cái chết! gấm Tào-hóa rất trớ-trêu, sinh người dễ rồi giết người cũng dễ...

Vào biết: cái chết là một cái cần của Tào-hóa làm ra, kẻ trước người sau, ai cũng phải đi qua; lại kiếp chết là kiếp mất, nhưng mà chết cũng có vinh-diệu, cũng có thấp hèn, chết mà để-tiếng thơm muôn thuở, chết mà đi xuống vạ thiên, đứng làm người bà chẳng làm chuyện chi cho phải đạo, đến khi chết đã được cái danh qui đẹp về sau ru?

Nhưng người lúc sinh thời thường đem tâm lực làm những việc hữu ích cho đời, các bậc anh hùng trải mặt phơi gan, phò vua vực nước, thì lúc vắng anh được thanh sử danh biên, thân đầu lập mà tên không lập. Kìa như Vương-Doãn, như Trầ-nhơn-Quí, như Nhạc-vô-Mục, như Ngô-tòng-Châu, như Võ-Tánh là đứng hiển như thế, ngàn năm xát mục, tên hầy còn thơm hoai; chứ những hạng người sau dân một nước, chẳng ích cho nước nhà, lòng dạ độc hiểm, chôn cùn hại như lợi kỷ, như Bổng-Trác, Bàng-Hồng, Trương-si-Quí, như Tấn-Cối, lúc sống thì dùng ngày giờ làm những việc hết thiện, đến lúc lâm-lý đạo-nghe, xã-hội nhân-

quân, thì là một phường độc ác ấu bại của đời, tuy lúc sống chúng nó thoát khỏi vòng ly-tiệt; chứ lúc chết chúng nó trở không khỏi cái án công bình của đấng thiên-nhiên để dành cho chúng nó.

Vậy ai là người muốn cho cái chết của mình được từ-tế yên-lành, thì lúc còn sống phải giữ làm sao cho những việc lành động của mình đừng trái với đạo-đức nhơn-hậu. Cổ nhơn có nói: Thiệu sinh phúc chung; nghĩa là: sống ở ngay thẳng, chết được phước lành; nên chỉ lúc sinh tiền ta phải tu-tâm dưỡng tánh làm cho tròn hết việc bổn phận của ta, ở ác cho phải đạo, dẫu chúng ta không có công-nghiệp chi lớn-lao với đời, thì cũng đừng được vào hàng thiện sinh, chẳng đến ngày ta lâm chung thì ta sẽ được đứng vào hàng thiện tử! chứ những người: tánh-thù bạo-ngược, trêu chằng kiêu trời chín đất mười, dưới không kẻ nâng năm đạo sáu, thì cái chết của họ chẳng phước là bêu-bạc; mà lại còn phải bị đấng Tào-hóa hành phạt nữa là khác. Ấy là: sinh tiền vì hữu tam phần là, một hậu toàn vô bốn điểm an. Khá đề!

Đây là ít điều siêng luận họa may giắc tình được một đôi người cho khỏi lảm-lặt trong cuộc tụy-sinh rồi sau dặng an vui trong trường mộng tử.

Hữu-Thơ

Khánh hi vinh thăng ĐẠI TIỆC

Kỷ 14 Juillet năm nay, hàng viên quan trong tỉnh Cánh-thor thì có quan Phủ Trương-vân-Nga chủ quận Omón vinh thăng nhứt hạng Tri-phủ và quan Huýệu Đốc-kết-Triệu chủ quận Phụng-Hiệp vinh thăng nhứt hạng Tri-phủ.

Ngày 6 Aout trời đầy, năm ngày các quan chủ quận, các Cai Phủ tổng, các Ban biếu nhóm đủ mặt nơi Tòa bố mới bầu lên, hai quan Tri-phủ chủ quận mới được vinh thăng tới tên đây, có trầu thuốc tại châu-thành Cánh-thor một cái tiệc mới đủ viên quan chức sắc các ty các sở đến yến ẩm cộng lạc cùng hai ngài nhơn dịp 2 ngài mới dặng vinh thăng quyền tước.

Chiều bữa đó, từ năm giờ rưỡi, mấy ông mấy thầy các ty các sở lần lần đến gót đều nơi, chẳng bao lâu qua đến 7 giờ tối đã thấy tề tựu đông dầy đến ước được tám chín mươi người đến dự tiệc. Sau khi dùng rượu khai-vị rồi, kẻ thỉnh vào tiệc; thật là cụ trầu thanh soạn, mĩ vị trân cam, diên-yên bí báp, vui vậy yếu âm tiếng nói pha dặng cười nghe rất vui. Độ đến 10 giờ tiệc diên báo mãn, ai nấy đứng từ tạ lui về hoàng tình chẳng biết.

Luôn dịp, Bốn bảo kính mừng hai quan Phủ được áo mũ xuê xang, cân đai rực rỡ và chúc cho hai ngài ngày thêm cao thăng lộc vị.

An-Hà

VĂN UYỂN

Tích: có một cô kia đi nửa đường bị cầm mào phong sương, nhờ ơn một ông thầy thuốc cứu mệnh. Ông thầy thuốc này thấy cô nhan-sắc đẹp-dẽ thì phải lòng muốn cùng cô nẩy cuộc trăm năm. Chẳng biết liệu sao, cô toàn đi thân báo đức, nên hứa lời. Về nhà có ý trông thấy tương lễ sinh; nhưng mà trông một ngày một bất, mới lòng buồn làm một bài thơ gửi cho ông thầy thuốc như vậy:

Trông phao-phao, gió rạo rạo
Rừng hạnh đi đêm nổi má đào
Vén sạch mây sầu gương thỏ bạc
Buộc liền tơ đỏ giải chiêm bao
Đã từng mưa móc nưôm ơn trước
Hả chẳng chẳng mền đáp nghĩa sau
Chỉ để tương tư ngày nặng gánh
Đường xa vai mỏi bước mau mau

XXX

Cảnh trung nhị mỹ nhân

Ấy mới nguy, ấy mới ngoạn
Mưa vui một phúc cạm bái nang
Anh đào miệng miệng in Phàn-tổ
Dương liễu lưỡng lự đồng Tiều-mang
Nhìn mặt lưỡng buồn cơn vắn-vẻ
Kể vai không đỡ lúc xinh-xoàng
Lìa ra khỏi vách mà ăn nói
Kêu lẩn tình riêng chút chữa an.

XXX

Cuộc lập Hội Cerele Pháp-Việt

và các hội thể-thảo tại
Châu-thành Cánh-thor

Châu-thành Cánh-thor là một Châu-thành xinh-dẹp nơi miền Hậu-giang, dân-cư đông-dao, nhà thương-mại công-nghệ cũng bộn-bàn, mấy ông mấy thầy làm việc các ty các sở xem cũng chẳng ít; ấu sống với các Châu-thành khác thì có thể dễ hơn nhiều; nhưng mà từ bấy lâu chưa thành lập được một hội Cerele Pháp-Việt để cho qui ông qui thầy, mỗi buổi chiều mát mẻ giờ làm việc, trước khi về nhà dùng cơm, đến đó dùng rượu khai-vị (apéritifs), hoặc xem sách, hoặc đọc báo, hoặc đánh bi-da (trái-lần), hoặc đánh tennis, hoặc đam-dạo mà đi-dường đường giao-dịch với nhau, thật là một điều hữu ích và tiện-khiên ngay giờ chẳng công-l?

Từ ngày Quan-lớn Đốc-phủ Đốc-quang-Trừ đến trấn nhậm quận Châu-thành Cánh-thor, xem thấy chỗ khuyết-diểm này, thì ngài Lăng gia tâm lo-lầu, lập Hội Cerele Pháp-Việt để cho hàng thương lưu trong tỉnh có chỗ xướng-dâng đến đó mà vui vậy cùng nhau. Trong tuần tháng Mai rồi đây, kỳ nhóm Đại-hội của Hội-Canh-Nông Tương-tế Ngân-hàng Cánh-thor, các Hội-viên đồng công cư ngài làm Chánh Hội-trưởng. Ông hay mắc quan-sự bận-ràng, nhưng mà ngài chẳng nề một-nghĩa, chịu lãnh chỉ trách-nhiệm nặng-nề đó. Dĩ-nhiên còn nhớ những lời qui bầu của ngài tỏ ra hôm nọ giữa hội lúc ngài được

Gia bản thì
Gia bản cam chịu phận ngu say,
Trung hiếu hai phe đã lỗi nghi
Khó ở mặt thành không số vì
Giàu nưôm gốc nôi hiểm người vì.
Nhưn tình ấm lạnh đã quen thói,
Thế sự cao đê có lệ chi
Tệ xá tam đa đầu ghé lại
Bà con quyền thế đến ly bi

Vương-xuân-Thu
Cánh-thor

Tặng Monsieur Vương-xuân-Thu
Độc phụng song loan bởi xích thăng
Gia tửa nong nả cuộc lâm ần
Nhánh hoa lá đỏ còn đơm nhụy
Cụm trước mưa nhuốm mới nảy mống
Giữ vẹn giếng ba nơi lệ chánh
Giới trao đức bốn chàng cho nhẵn.
Đạo nhà ái mộ câu hòa lục
Qui cũ nơi đời khỏi dạy rằng.

Đặng-hữu-Đệ
Cánh-thor

Hòa nguyên vận
Dạ một xưa nay năm mực thăng,
Gia tửa vắn khéo việc lâm ần.
Tánh tình không giới hăng niên kỷ,
Tâm chí hết khi trẻ mông mẫm.
Xử thế chẳng cho người thế ợh
Giúp đời nhứt để tiếng đời nhàn
Hương thôn lớn nhỏ tình không dối.
Lời sữa, lãnh khuyên, quấy dạy rằng

Vương-xuân-Thu
Cánh-thor

chàng cử làm Chánh-Hội-trưởng. Ngài nói như vậy: «Chẳng phải tôi chịu chức Chánh-Hội-trưởng này mà làm sang trọng cho tôi, tôi lãnh cái trách-nhiệm này rồi đi muốn sửa-soạn trong hội cho có đủ cách-thức và lo lập thành Hội-quán cho Hội đó thôi». Thật là: nhứt thành thay cái lời của ngài qui bầu thay cái lời của ngài Nhân-lâm rất khinh phục và rất mong-mỏi cho được mau ứng-thành cái lời của ngài nói hôm nọ!

Mà quả thật! nghe lại từ ngày đó đến nay, sự lập Hội-quán của Hội-Canh-nông Ngân-hàng Cánh-thor được bàn tính sôi-sắc tới luôn luôn, nếu bi-nhân nghe chẳng lầm, thì cái kia bữa đó Hội-quán đã gửi thơ ra Bắc-kỳ mượn thợ vẽ nhiều cái rồi sau sẽ chọn lấy kiểu nào đẹp hơn hết mà cất.

Còn hiện thời đang dự định cất Hội-quán đó một số bạc ước trên 35.000\$000. Vì Hội-canh-Nông Ngân hàng Cánh-thor lập ra từ 1920 đến nay mà số bạc phóng trải đã được trên một triệu đồng rồi; có khi Hội này cũng đứng được bạc nhưt trong cõi Namkỳ đó.

Chương Hội-quán Hội-Canh-nông Ngân-hàng tạo thành rồi; thì các Hội khác như là: Khuyến-học-hội, Cerele Pháp-Việt, Hội Bi-da, Hội Foot-ball, tuy chia ra mỗi hội; song có lẽ rồi cũng nhập chung một Hội-quán mà phân ra nhiều phòng.

Về cuộc lập Hội Cerele franco-annamite tại Cánh-thor, nghe dân các điều-lệ của hội thì bản Hội-tạm có đem trình cùng quan

Quan Toàn-Quyển Merlin

Sang đến Saigon ngày 9 Aout 1923

Bữa nay 9 Aout 1923, Quan Tổng-thống Toàn-quyển Merlin sang đến Saigon. Ngài sẽ thay cho quan cựu Toàn quyển Long tiền du, mà cai trị cõi Đông-Pháp.

Bốn-báo xia thay mặt cho bản dân miêng Hậu-giang Nam-kỳ kính chào mừng Quan tân Toàn-quyển Merlin và hữu-quyển của ngài. Cầu xin ngài vĩnh viễn cõi Đông-Pháp tây lo mở-mang việc lợi ích là việc của dân bản-xứ hàng hoài ngưỡng.

An-Hà-Báo

Một ông già sông được 103 tuổi 8 tháng

Tại thành Westhofen (Bas-Rhin) có một ông lão tên là Calu thọ được 103 tuổi 8 tháng. Ông Calu mới tạ thế đây, lúc sinh tiền, trong nửa thế-kỷ, ông có giúp các cuộc tương-tế làm được nhiều việc hữu ích. Chánh-phủ thấy công lao ông như thế sắp thưởng Bội-tinh cho ông; song ruỗi vì ông là trần trước.

Có câu: San trung tự hữu thiên niên thọ
Thế thượng nanng phùng bá tuế
nhơn.

Cho rằng ở trần-thế này mà sống được như ông Calu đây gần thật là ít vậy! là nanng phùng vậy!

Bành-Tổ-Con!

độc Namkỳ phê-nhận.

Bữa 31 Juillet rồi đây, các viên quan qui chức có nhóm tại Công-sở làng Tân-au (từng lâu) được tỉnh chánh-chính lại một ít điều-lệ của Hội, chứng quan Thống-Đốc phê-nhận rồi, sẽ cử bản Hội thiệt-tho mà điều-dinh trong hội.

Còn Hội Foot-Ball, mấy năm trước Hội Cánh-thor-Sport đã có lập rồi, song các Hội-viên ít ai được sôi-sắc lo cho Hội thành tựu, nên xem đường như đã phế hội vậy. Nay Quan-lớn Đốc Phủ lãnh chức Hội-trưởng Hội-Canh-nông Ngân-hàng, sẵn dịp ngài lo lập các hội thể-thảo Tennis, Bi-da, và Cerele franco-annamite, nên Hội Cánh-thor-Sport, các cựu Hội-viên tỉnh lập lại và đã từ thơ xin dưng chức Hội-trưởng cho ngài tại ngài đã vui lòng lãnh rồi, nên bữa 31 Juillet 1923 lúc nhóm Hội Cerele franco-annamite, các viên quan qui chức cũng có bản quan Hội Foot-Ball và tiến xin phép quan trên rồi mượn lập miêng đất trước kẻ nhà ông Jackson mà làm trường đá Foot-Ball.

Những Hội kẻ trên đây ngày nay đã có mới lập thành thì cũng nhờ sự quan-lưu Đốc-phủ chủ-quận châu-taann Cánh-thor có lòng lo lần đờ sự mới được vậy. Tuy hiện thời chưa đang gọi là thành-lập, song mỗi hội đã có bản Hội-tạm để điều-dinh dờ trong hội. Ngày nào qua trên nhận phê các điều-lệ và Hội-quán Cánh-nông cất xong, thì mỗi hội sẽ có được phòng riêng mà bàn-tính việc của mình cho dẽ.

NAM-VÂN MỘNG

Chung
Kim-đít-Vàng
(Lược dịch theo chớp bóng)

**Yếu đuối
vãng vơ**
GÂY MÔN
Thuốc SIROP de
DESCHIENS
có huyết bổ
Là cho sang tác màu men, ấy là một vị thuốc của các Láng-y trứ danh.
Thuốc này hiệu quả thần kỳ đối với các chứng bệnh: Các nhà thông minh tại thành Paris đều đồng ý.
Tân anion tại Paris: DESCHIENS, 9 đường Paul-Baudry và các nhà bán thuốc.

Hí-tin
Tiếp đặng hàng thiếp của bạn tôi là M. Văn-bá-Phước dời Duyệt giúp việc tại nhà in Hậu-giang Cánhtho mới đến ngày 8 Aout 5 giờ chiều đến dùng một ly rượu hí-lạc. Ngày ấy là ngày bà thân của bạn tôi định dời bạn cho người.
Vậy tôi xin thay mặt anh em trong nhà in chúc mừng M. Văn-bá-Phước được:
Hương lửa dưng nồng,
Sắc cảm hảo hiệp.
Võ-ngọc-An
Kính mừng

Nữ-lưu đàm luận

NHÀ NÔNG SẴP LO BUỒN BÀN

Chị em chúng tôi có đi dạo trong lục châu xem cuộc thương-mại nhà Nam và nghe các nhà nông đang lo hàng hiệp buôn bán, vì ai ai cũng đã biết đời khổ này, làm công ít tiền thì không đủ ăn, nhăm khi trời hạn, ruộng thất mùa gạo bán trên một cát bạc một lon, còn dân bà con gái đi cấy hái một ngày năm bảy xu một cát sao cho đủ nuôi miệng; đã vậy phải dăm sương chải gió từ sáu giờ sáng đến sáu giờ chiều phải ở ngoài đồng thì còn phương thế chi bay nhảy kiếm thêm hột cơm cho đủ no dạ.

Bởi vậy cho nên ngày nay dân bà con gái tìm phương thế mà bán buôn hoặc làm công nghệ, như là đi may vá, thêu thùa, làm nón, làm vở mà bán, có người lại làm thuốc rượu, làm dưa tre cùng dưa sống lá, có kẻ lại đi mua ve chai, thùng thiết, hộp thiết, kẻ lại đi mua dư hư, ve chai bể, chụp đèn bể, kẻ lại mua đậu phộng về rang mà bán, lần lần con cái, con gái thấy bẽ mặt nhai này có phương tiện để vãng vơ, nên bắt tay đóng lòng rửa cái lo buồn chuyên nghề thương-mại cùng là công nghệ chẳng bao lâu không ai làm ruộng; nghe nói nông mới làm sao? Bởi vậy các nhà nông đang lo sợ mới cho con đi học nghề hương-mại ngày sau mới có thể nương thân được.

Mlle Mai-thị-Ng, sĩ
kỹ lục
Nữ nghệ học đường
Giadinh

Bán
1 cái xe hơi Hudson, 6 máy, 7 chỗ ngồi của mới tinh hảo.
1 cái xe hơi Buick, 6 máy, 7 chỗ ngồi, còn tốt, giá là 1.200\$00.
Ai muốn mua do nơi hàng:
Garage T. D. NGHIA - CANTHO-VILLE

THỜI SỰ
Giá bạc

Thứ sáu... ngày 3	Aout... 8 f. 65
Thứ bảy... ngày 4	Aout... 8 70
Chủ nhật... ngày 5	Aout... 8 65
Thứ hai... ngày 6	Aout... 8 65
Thứ ba... ngày 7	Aout... 8 60
Thứ tư... ngày 1	Aout... id
Thứ năm... ngày 2	Aout...

Giá lúa

Thứ sáu ngày... 3	Aout... 3\$05 5\$04
Thứ bảy ngày... 4	Aout... 3\$05 5\$04
Chủ nhật ngày... 5	Aout... 3\$05 5\$04
Thứ hai ngày... 6	Aout... 3\$05 5\$04
Thứ ba ngày... 7	Aout... 3\$05 5\$04
Thứ tư ngày... 1	Aout... id
Thứ năm ngày... 2	Aout...

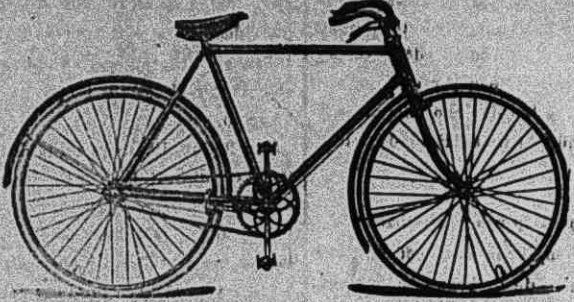
Cantho

BÀ MAI BỊ PHẠT 1\$20

Ngày 25 Juillet rồi có 1 vụ kiện đến làng Thới-binh (Cánhtho) nghe ra cũng ngộ. Tại Hĩa làm mới thị Thi cho thấy sáu N. (ở sở Canh-đồng), mai mới xong hai đảng ưng chịu, thấy N. bèn kiểm soát chuyện văn cho phí lòng ao ước. Cũng may có nhà thi. Muốn ở gần mà đi khỏi để một đứa em ở nhà coi nhà, thấy N. vô cho em thi. Muốn 1 cái bảo nó đi chơi ở nhà cho, thấy N. giắt thị Thi vô phòng, chẳng rõ thấy làm cách gì mà cho đến đời cái miệng của thị. Muốn sập xuống mà không chịu dấn lại cho người ta rồi bỏ đi mà về. Chừng thị. Muốn về thấy mùng chiếu ra có tác nói xung chừng rùng om sòm. Thị. Muốn lại mua nóng lòng ra giục vật dốt lại lại; nên thị. Muốn đến công sở kiện thị. Muốn. Làng xét ra là xử thị. Muốn phạt 1\$20. Hết ăn đầu heo lại lỗ vốn.

HÀNG VÉLO SPORT
NHÀ SỐ 50 TỚI 54 BOULEVARD CHANNER SAIGON

Có bán xe máy đạp hiệu Wonder là một hiệp lợi, nhứt trong hoàn cầu, nhẹ đạp, chạy mau và chắc chắn. Có bán đồ đồ phụ tùng và vỏ ruột ca-u su tốt. Muốn mua hàng cũng gửi theo tàu và gửi contre remboursement (trả tiền lúc đến nhà xe).

EPICERIE DU MEKONG de FRANCE
Bông-Phong
dit Tuong-Khon
Rue du Quai, près de L'AU-GAGNE-PETIT
Cánhtho-Ville

Tiệm tôi mới lập nên tiệm "Au-Gagne-Petit" của Mr. Trần-dất-Nghĩa, Đường mé sông Cánhtho. Tiệm chuyên bán si và bán lẻ rong đủ các thứ rượu Tây, đồ hộp, đồ gia vị (conserves alimentaires) sữa bò, cá mỗi đủ thứ, thuốc Tây, Savons, dầu thơm và các món khác nữa vãng vãng... Giá định bán rẻ, đồ mới lại hảo hạng. Như Quý-vị ở xa muốn mua món chi xin viết thư ngay đến Bồn-tiệm sẽ gửi đồ đến lập tức chẳng sai.
Xin Quý-ông, quý bà chiều cõ.

EPICERIE CENTRALE de FRANCE
Thanh-Hưng
Bd Saintenoy en face de l'Ap-pontement des
MESSAGERIES FLUVIALES
Cánhtho-Ville

Tiệm tôi mới lập tại đường Kinh-lập (Bd Saintenoy) ngay cầu tàu Lục-tỉnh Cánhtho. Bồn-tiệm chuyên bán si và bán lẻ rong đủ các thứ rượu Tây, đồ hộp đồ gia vị (conserves alimentaires) sữa bò, cá mỗi đủ thứ, thuốc Tây, Savons, dầu thơm, đồ pha ly (verrerie) và các món khác nữa vãng vãng... Giá bán rẻ, đồ mới hảo hạng. Như quý vị ở xa muốn mua món chi xin viết thư đến Bồn-tiệm sẽ gửi đồ đến lập tức chẳng sai.
Xin quý ông, quý bà chiều cõ.

Tiểu Nữ-Huân
Cuốn sách rất có ích cho các trẻ gái về việc cư xử của mình để đối đãi cùng mọi người trong lúc hành lộ cùng ở chốn gia đình.
Tại nhà in Hậu-giang có bán giá 0\$20 một cuốn, phụ thêm 0\$10 tiền gửi.

Xe máy đạp Wonder

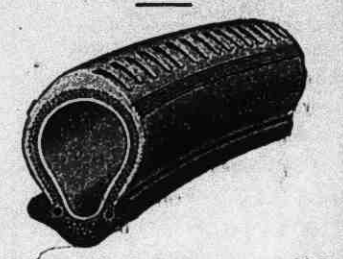
Lễ Pentecôte rồi, đây tại Vãng-Tàu (Cáp) có quan Thống-Pốc Nam-kỳ và quan Lãnh-binh Jearol chỗ tọa. Chương-trình cuộc chơi lễ cũng nhiều, thêm có cuộc đua xe-máy-đạp, thiên-hạ tây nam tựu đến coi rất đông đảo.

Ngày thứ hai đua xe-máy-đạp đường trường phải chạy vòng theo 2 cái gò cao ước được 20 ngàn thước, thì các người cỡi xe-máy-đạp thiện nghệ nhứt hạng ở Saigon đến đua đều cỡi hiệu xe Wonder mà thôi.

Hiệu xe này được đứng hực nhứt trong xứ Nam-kỳ, các tay cỡi xe-máy-đạp đi đua gọi hiệu xe này là một "hội ngọc của xe-máy-đạp".

Đáng khen-ngợi những vị chế-tạo hiệu xe này, đã được tốt-đẹp, chắc-chắn và nhẹ-nhòn hơn các xe khác.

Có bán
Vỏ xe thượng hạng
HIỆU (Pneus Bergougnan)

Vỏ xe kéo mỗi cái giá là 8\$ 00
Ruột xe kéo mỗi cái giá là 2, 50
Vỏ xe máy mỗi cái giá là 2, 80
Ruột xe máy mỗi cái giá là 1, 60

Có trữ bán tại:
Garage Trần-dất-Nghĩa Cánhtho
Tiệm Trần-văn-Tú Vĩnhbiang
" Trần-Frères Rachaiá
" A. Cianna Biềnhòa
" L. Jacques et Ce Phom-Penh
Hàng chánh cho Nam-kỳ và Cao-mán
L. Dosmarquoy et Ce - 61 đường Pellerin ở Saigon.

GARAGE
TRẦN-DAT-NGHIA

Cantho - (Cochinchine)

SỬA CÁC THỦ MÀY:

Xe hơi, tàu hơi, máy lửa, xe máy máy may, máy viết chữ, máy nói, tủ sắt, vãng vãng.

Công việc làm kỹ lưỡng, mau mà giá rẻ.

Có trữ bán vỏ ruột xe hơi, xe kéo và xe máy, máy may hiệu Singer và xe kéo mới.

Dầu nhớt, dầu găng. Đồ phụ tùng xe hơi và xe máy vãng vãng.

Lãnh làm sườn nhà và hàng rào sắt.

Tại hàng có sẵn xe hơi để cho mượn đi chơi, cũng bao đi xa. Giá định ở luôn luôn.

CAFÉ RESTAURANT
Hình Hing

Gần nhà hội làng Tânan

Kính cùng quý ông và quý thấy, tôi mới lập nhà hàng, bìn cơ n tay, bán lẻ từ món par plat) ăn món nào thì tính tiền món nấy, tiệm tôi nấu đồ ăn ngon kỹ lưỡng sạch sẽ, ban ngày để khách ban đêm để đồ ăn khác, có làm đủ thứ bánh tây, hoặc có làm tiệc chi thì tiệm tôi cũng bao lãnh mà nấu.

Vậy quý ông và quý thấy có đi Cánhtho xin đến tiệm tôi thì tôi sẵn lòng tiếp rước.

Giá rẻ !!! Giá rẻ !!!
KINH CÙNG QUÍ-VỊ HỎI:

Bồn-biên mới tiếp đặng một kỹ viết kẹp theo túi áo "Porte-plume à réservoir" à remplissage automatique, có aprai bằng métal nickelé đẹp lắm, không thua gì các hiệu khác.

Giá định bán rẻ, mỗi cây... 0\$60

Ái mua nhiều về bán lại 12 cây, giá chắc là... 0\$60

Thứ viết này không phải xấu mà bẽ mặt, cũng là viết của các trường Langsa gửi qua, nếu gửi giữ kỹ càng thì cũng dùng lâu đặng.

Kỹ này lại không bao nhiêu, như Quý-Vị cần dùng viết thì đến mua mau mau kéo hết.

Xin để thư và mandat cho:

M. Trần-dất-Nghĩa
Quản-ly An-Quán An-Hà Cánhtho.

TÌNH DUYÊN TÁI HỘI

Soan giả
THÁI-TƯỜNG-LONG - (CANTHO)
(TIẾP TRƯỚC)

Lâm-háo-Sắc nói tiếp như vậy: đến bữa đó chủ phao cho và dứt kiến vàng bị hay lắm, nhăm có lắm, ít nữa vãng vãng bị 6 tháng từ sấp lên còn dư bạc bao nhiêu thì chú rai đi. Chú đứng lo đến kiến bạc; bẽ việc xong rồi tôi còn thương thêm chú nữa. Ba-Nhỏ lấy ba trăm đồng bạc lui về mua một cây kiến vàng chạm cho vợ nó là con Vú đeo đi khoe cùng xóm. Thiên hạ thấy con Vú đeo kiến vàng thì lấy làm lạ, vì biết Ba-Nhỏ xưa rày ở đây coi bộ nghèo muốn chết sao lại có tiền mua nổi kiến vàng cho vợ đeo kia? Có kẻ lọc mạt hời: Ba-Nhỏ nói của nó cần kiếm bấy lâu mà sắm cho vợ, ai nấy nghe nói vậy, hay vậy chứ nào có rõ bởi tiền bạc của Lâm-háo-Sắc cho mà mua kiến làm đồ tặng, tặng và phẩn cho Vương-da-Tinh đâu! ủa!

Chiều ngày mồng 5 tháng 10 Annam Vương-da-Tinh đi làm việc về tới nhà đã quá độ đèn, ăn tới ba hột cơm một lần, vô mừng đặt lưng xuống chiếu liền ngủ như vụ. Lang-Nương cũng vào phòng mà ngủ, tới chừng canh hai nàng già dò đau bụng đánh thức Ba-Tinh dậy, thấy Lang-Nương ôm bụng một mặt nhăn nhó, Ba-Tinh thất kinh mới hỏi: sao mình chưa ngủ còn ngồi chi đó?
—Trời ơi, tôi đau bụng rầy giờ gần chết. Tôi kêu mình không biết mấy tiếng, mà mình giả đồ ngủ sao chứ! Nói rồi làm bộ giận... Ba-Tinh nghe bèn ngồi dậy đáp rằng: tôi bữa nay đi làm về trễ một quá, nên ngủ quên, nói rồi đi chệch cùi nhừm lửa nấu nước trà cho Lang-Nương uống, Lang-Nương uống nước rồi lại là đau hơn nữa, ôm bụng khóc và nói: đau bụng mà uống nước trà sao hết, mình không kiếm ít nước sôi cho tôi uống, chớ tôi chết bây giờ ủa!

Vương-da-Tinh nghe nói rầu rĩ, nghĩ, vì bữa đêm quán tiệm đóng cửa, xóm giềng ngủ hết, biết thuốc gì mà hỏi. Dương ngồi suy nghĩ, Lang-Nương vội miệng nói: hôm trước tôi nghe chủ Ba-Nhỏ nói có mua một ve đầu trâu đau bụng, hay lắm. Mình ráng qua hỏi chủ năn-ai này lại cho tôi thử thử coi; mình ở, vợ chồng là nhờ khi đau ốm, sao mình ngồi trăn đờ chờ cho tôi chết hay sao? Không chịu lo chạy cho tôi hết sao? Ba-Tinh tưởng thiệt, mừng lòng nói: vậy mình ngồi đây chờ lửa chờ một chút tôi qua hỏi hỏi coi, và nói và xách áo ra đi, lúc đó độ chừng canh ba, trời tối đen như mực, ngựa bán tay không thấy, nhà phố hai bên ngủ yên lìm, anh ta lần đường qua nhà Ba-Nhỏ mà kêu cửa. Ba-Tinh kêu hai ba tiếng nhỏ nhỏ, không nghe tiếng nhà lên tiếng, mới mở cửa kêu lớn. Thình lình con Vú ở trong là lớn lên rằng: ủa trộm đồ giật kiến vàng của tôi, nó chạy ra cửa cái độ bờ làng xóm...!

bỏ người ta... bắt nó Ba-Tinh nghe con Vú là ăn trộm thì hoảng kinh lui ra sân vài bước không thấy bóng ăn trộm chạy ngả nào, cũng vừa muốn mở miệng hỏi, liền bị một đập té nhào nằm sấp. Ba-Tinh gượng đứng dậy bị đá xuống rồi trời có vầng mây không trăng, anh ta là lớn lên nói: tôi là Vương-da-Tinh không phải là ăn trộm các người chờ bắt lầm, mở trời tôi ra. Trời ơi... tôi là Ba-Tinh, chờ không phải gian như, tôi đi xin thuốc cho vợ tôi. Nói chi thì nói, Ba-Nhỏ cứ việc bó sáu anh ta chạy cứng.

Đoạn Ba-Nhỏ kêu vợ nó là con Vú đem đến ra sân cho sáng, rồi cạy bảy ô giữ Vương-da-Tinh, còn nó đi rước làng. Lúc này Vương-da-Tinh bèn kêu Ba-Nhỏ mà nói: chú ba ơi, tôi với chú không thù không oán mà chú phao phẩn cho tôi làm chi. Chừng đó tới cửa công, chú đừng có trách tôi nghe! chú giật bạc ngàn của tôi mà tôi cũng bỏ qua cho chú; nay chú lại sanh sự hại (đời) tôi vậy chú?

Ba-Nhỏ nói: mấy nói gì cũng thay kệ mấy; tại mấy ăn trộm của tao! Đồ tao rước làng đây cho mấy giới mà chừa mình nghe! Khi Ba-Nhỏ của đương nói ngang ca với Vương-da-Tinh, kẻ hương chức đi tuần và mấy người ở gần nghe tri hô ăn trộm chạy tới đông đây, thấy Vương-da-Tinh bị trời sấm nằm dưới đất. Ba-Nhỏ bèn thấy Hương-quản, tôi với anh bảy ô đi chơi về vừa tới nhà nghe con vợ tôi là ăn trộm vào nhà dứt kiến vàng, tức thì tôi với bảy ô, đón bắt dặng hòm trời kẻ đó. Xin thấy xét mình thảng ăn trộm thứ coi! Hương-quản dạy thường-xuân đưa đến lại cho sáng, xét trong mình Ba-Tinh không có vật chi hết. Mới dạy rồi đến dặng ra khỏi chỗ Ba-Tinh ngồi chừng vài lăm phút, thấy hai miếng kiến vàng vãng vãng nhau chừng vài thước tây.

(Còn nữa)

